

... על-פי הרגילות שהיתה אצל כו"כ חסידים, שהיו מחשיבים (מסבירים ומפרסמים) שיום הולדתם הוא – הפעם הראשונה שבאו לליובאוויטש אל הרבי, אצל כל רבי בזמן נשיאותו, ועד"ז בזמן נשיאותו של נשיא דורנו – אלה שבאו ל"ליובאוויטש שבליובאוויטש" של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר... כ"ז אלול תנש"א

באחד מהשו"ת הוא כותב שאת השאלה הוא שאל "ליל ג' י"ט לחודש כסלו", ולאחר מכן הוא מסיים שיום זה "היום יום בשורה". אולם בתוכנה של התשובה אין כל ענין של "בשורה". מדובר שם בתשובה על שאלה הקשורה עם לימוד התורה בטהרה.

מבארים על-כך האחרונים, שכאשר מתבוננים בדברי ימי ישראל ומחפשים ענין של "בשורה" שארע בי"ט כסלו, מוצאים שי"ט כסלו הוא יום הגאולה של אדמו"ר הזקן. שיחות קודש תשל"ט ע' 683

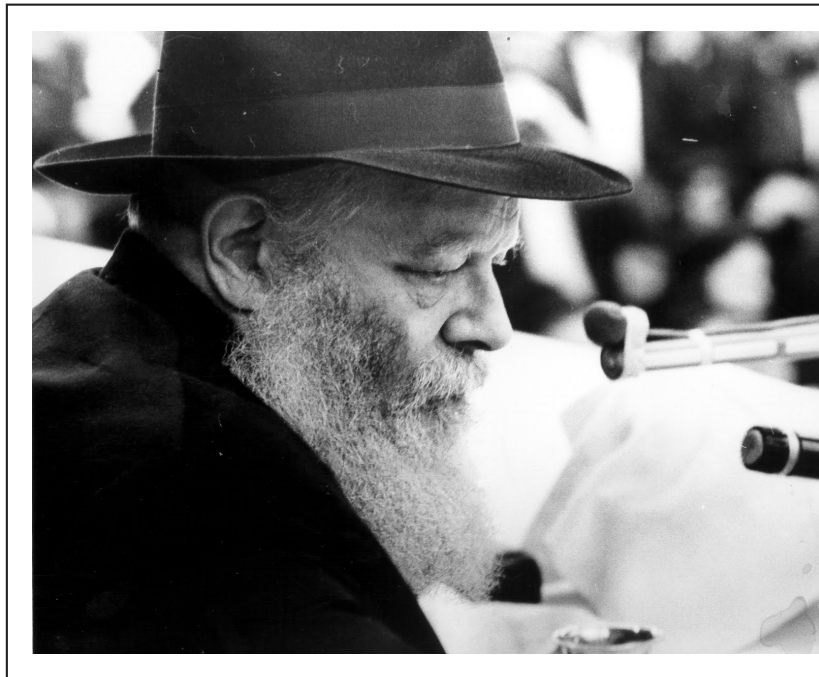
בגלל שהרבי שלו יצא ממאסר, מתגלגלים עמו כל בני העיר!

בא' מנסיעותיו [של כ"ק מו"ח אדמו"ר] עם אביו כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע בשנות הסמ"ך היתה הנסיעה דרך העיר יאס, ופגשו שם חסיד זקן שהי' נקרא בשם בערל,

– וסיפר להם פרשת הדברים בקשר לשמו: אצל אביו לא החזיקו הילדים מעמד, עד שאדמו"ר הזקן אמר לו: יולד לך בן, ותקרא את שמו על שמו של הרבי, הרב המגיד ממעזריטש. ואכן נולד לו בן, וקראו אותו ע"ש הרב המגיד ממעזריטש. ומזה היתה ההוכחה שנולד עוד בחיי אדמו"ר האמצעי – וסיפר, שהידיעה אודות המאסר של אדמו"ר הזקן הגיעה ליאס כעבור שבועיים, והידיעה אודות השחרור והיציאה מהמאסר הגיעה אליהם בחנוכה. ואע"פ שביאס הי' אז מנין מצומצם של חסידים, מכל מקום "האָט מען זיך געקולעט אין די גאַסן" [כ"ק אדמו"ר שליט"א הפסיק, ואמר: "געקולעט" פירושו שהתגלגלו והתהפכו... (מ'האָט זיך איבערגעדרייט)], ומי היו אלו שהתגלגלו – כל בני העיר! – כן הי' לשון כ"ק מו"ח אדמו"ר.

וסיים כ"ק מו"ח אדמו"ר, שענין זה – שאף שהי' מנין מצומצם של חסידים, מ"מ התגלגלו כל בני העיר – הוא ברכתו של אדמו"ר הזקן, שחסידים במקומותיהם יהיו להם עוזרים.

ומזה מובן גם באיזה אופן הוא העזר – שלא זו בלבד שנותן כמה דולר והולך לעניניו, אלא הוא בעצמו מתגלגל ("קוליעט זיך") יחד עם החסיד ברחובות העיר, בגלל שהרבי של החסיד יצא ממאסר!... מוצשיק' כ' כסלו תשי"ז

מלך ביופיו

תנועת צדיק ומכל שכן ראייה או שמיעת קול צריך לפעול שלא ישנח לעד

ממנו, שגם בו יהי' ניכר בפועל ובגלוי מלכותו של הקב"ה, "והיתה לה' המלוכה". תרי"ג תש"נ ח"א ע' 467

יום י"ט כסלו הוא שמחת-תורה של פנימיות התורה!..

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק אמר באותה התוועדות, שי"ט כסלו הוא שמחת-תורה של פנימיות התורה. ועל פי זה, שי"ט כסלו הוא שמחת-תורה של פנימיות התורה, היות ואז ניתנה הרשות למלעלה להפיץ את פנימיות התורה ורזין דרזין דאורייתא, ולהביא אותם עד לחב"ד של נפש האלוקית, ועל ידה לשכל אנושי – יש להבין את גודל מעלתו של י"ט כסלו. ולכן גם בזמנים בהם היו מתוועדים רק בזמנים מיוחדים, הרי שי"ט כסלו היה אחד מאותם זמנים. שיחות קודש תשי"ט ע' 99

כשמחפשים את בשורת י"ט כסלו – הרי זו גאולת רבינו הזקן...

ישנו ספר מאחד מבעלי התוספות (ר' יעקב מקורביל), הנקרא בשם "שאלות ותשובות מן השמים", ושם ישנם עשרות תשובות.

נוסף על החסידות – הרי י"ט כסלו הוא ראש-השנה כפשוטו!

ענינו של ראש השנה הוא "תמלכוני עליכם", שישראל מכתירים את הקב"ה למלך, "מלך ישראל", ועי"ז "מלך על כל הארץ".

וענין זה מתגלה בפועל ובשלימות בראש השנה לחסידות – שבנועשה עיקר הענין דיפוצו מעיינותיך חוצה, שהמעיינות דפנימיות התורה, באים באופן של הפצה עד לחוצה שאין חוצה ממנו, ובמילא, ניכר בגלוי בכל העולם כולו (גם בחוצה שאין חוצה ממנו) שהקב"ה הוא "מלך על כל הארץ"...

. ועל-פי יש לומר, שי"ט כסלו (נוסף על היותו ראש השנה לחסידות) הוא גם הפנימיות דראש השנה כפשוטו – כי הפעולה דר"ה בהחידוש וההמשכה דמדת מלכותו ית' (מלך על כל הארץ) ממקורה הראשון בפנימיות ועצמיות אוא"ס ב"ה, נמשכת ומתגלה בי"ט כסלו, ר"ה לחסידות, שבו נמשך "עומק ופנימיות תורת הוי". מבחי' פנימיות ועצמיות אוא"ס ב"ה, ומתגלה באופן של הפצה ובחוצה שאין חוצה

ימי ההכנה

לאורך השנים עורר הרבי רבות להתכונן כראוי לקראת חג הגאולה י"ט כסלו והימים הסמוכים לו, עלידי ארגון התוועדות בכל מקום ומקום בעולם, כדי שהמסר העיקרי של החג – לימוד והפצת תורת החסידות – יגיע לציבורים גדולים ורחבים ככל האפשרי.

בהתוועדות שבת קודש פורשת וישב תשמ"א – שחלה בין י"ט כסלו לתנוכה – השמיע הרבי כמה וכמה פעמים את הביטוי "מבצע י"ט כסלו", שעניינו הוא לימוד פנימיות התורה כאו"א בעצמו, ולפעול לאחר מכן גם על ה"חוצה"...

הרבי עורר באופן מיוחד על עריכת התוועדות "בכל קצווי ארץ הקודש", ובפרט על ההתוועדות המרכזית בכפר חב"ד, עליה התבטא ש"זהו ענין של כל אנשי בארץ הקודש", ופעם אף התייחס בפרטות לאופי הכיבוד שיוגש בהתוועדות.

הרבי עורר את המתעסקים להביא להתוועדות אלו קהל רחב מכל החוגים, וכן אישי ציבור בעלי עמדות השפעה כמו רבנים, שרים, חברי כנסת, ראשי ערים, אנשי צבא ואישי ציבור שונים. בכמה שנים הרבי אף האזין להקלטה מהתוועדות זו.

מכתבים ומברקים

במכתביו מימים אלו דרש הרבי את הפצת אור החסידות גם למקומות הנידחים ביותר ולחוגים המרוחקים ביותר, והדגיש את החובה המוטלת על כל אחד ואחד לפעול בזה, כמו גם החובה של כל אחד לקבוע בעצמו עיתים ללימוד ה'מאור שבתורה'.

לכבוד חג הגאולה נהג הרבי לשלוח מברקים לכל קהילות אנשי ברחבי תבל, וכמו כן היה נשלח מברק מיוחד ל"משתתפי הפארבריינגענישן הגדולים". מתחילת שנות המ"מים היה משולב במברק גם פסוק מהקאפיטל של הרבי, בקשר עם האיחול לגאולה האמתית והשלימה.

בלימוד החסידות ובדרכי החסידות...

בימים הסמוכים לחג החגים י"ט כסלו נהג הרבי לאחל בכתב ובעלפה בנוסחו של הרבי הריי"צ, "לשנה טובה בלימוד החסידות ובדרכי החסידות תכתבו ותחתמו".

נוסח זה נקבע ונתפרסם לראשונה בלוח 'היום יום', שלו קשר עמוק ומיוחד עם י"ט כסלו. מלבד תכני החסידותיים, מתבטא הרבר גם בתאריכיו: הוא לוח השנה היחיד בעולם הנפתח ומסתיים בתאריך י"ט כסלו, ראש השנה לחסידות, ונוסף בו גם חידוש מרכזי – שמאז שנתפרסם, נקבע כיסוד בקרב כל קהל אנשי וידידי ליובאוויטש – חלוקת התניא היומי לפי השנה החסידית, שנעשתה לכבוד ובקשר עם הופעתו של הלוח.

בסיום הלוח, תחת הכיתוב "גוט יום טוב", הוסיף הרבי הריי"צ בכתב יד קדשו על דפי ההגהה, "לשנה טובה בלימוד החסידות ובדרכי החסידות תכתבו ותחתמו". מאז הפך איחול זה לחלק בלתי נפרד מ'ראש השנה לחסידות', והעצים בקרב החסידים את ההכרה אשר ביום זה ממש ניתן לנו אור וחיות נפשנו.

האורחים

לקראת י"ט כסלו היו מגיעים אורחים רבים לחצרות קודשנו, ותכונה רבה הייתה ניכרת בבית חיינו. הז'אל הגדול מלא עד אפס מקום ממש, וניתן להרגיש ולמשש את האווירה המיוחדת של י"ט כסלו – ראש השנה לחסידות.

בין האורחים הקבועים ב"ט כסלו היה הרב י'אלעס, רבה הראשי של פילדלפיה וחסיד נלהב. הרב י'אלעס זכה ליחס מיוחד מהרבי במהלך ביקוריו, יחס שהתבטא בין השאר

בכך שלכתובת המסכת בחלוקת הש"ס היה הרבי משתמש רק בעט ששאל ממנו, אף כשהגישו עט אחר.

בנוסף היו מגיעים רבנים ונכבדים רבים שחשו כי כדי לטעום טעמו של י"ט כסלו, מוכרחים לחסות בצילו של נשיא ישראל – השביעי לראשון.

ערב החג

אחר תפילת מנחה בערב י"ט כסלו תשי"ב אמר הרבי, "ההכנה לי"ט כסלו שמתבטאת בכך שאין אומרים תחנון בערב י"ט כסלו – היא בהקו ד"סור מרע". וכדי שתהיה ההכנה לי"ט כסלו גם ב"ועשה טוב" – כדאי שיאמרו עתה 'לחיים', ינגנו ניגון ויצאו בריקוד, בתור התחלה של התוועדות חסידותיות. ויהי רצון שתהיה זו התחלה טובה על השנה החדשה בנוגע לדרכי החסידות"...

ליל י"ט כסלו

בתפילות י"ט כסלו, החל מתפילת מעריב, נהג הרבי לומר את הקדישים בסוף התפילה. דורשי רשומות אומרים שזהו ה'ראצייט' של דודתו של הרבי, מרת גיטל.

לקראת חג הגאולה י"ט כסלו תשי"ב – הראשון אחר קבלת הנשיאות – הציג הרבי בראש חוברת שיצאה לי"ט כסלו, שכדאי שבהתוועדות י"ט כסלו דכל אתר ואתר תהיה הן המעלה דכמות המשתתפים והן המעלה דאיכות ההתוועדות, ולכן יערכו שתי התוועדות: בלילה הראשון, ליל י"ט כסלו – יערכו התוועדות במקומות שונים, כדי שישתתפו בהן גם כאלו שלא יגיעו להתוועדות במקום אחר, בהתוועדות אלו יודיעו על ההתוועדות שלמחרת. בלילה השני, ליל כ' – יערכו התוועדות מרכזיות עם הזקנים והגדולים שבחבורה.

בכמה מהשנים האחרונות חילק הרבי דולרים לכל הקהל, אחר תפילת מעריב של ליל התקדש החג.

ביום ראשון י"ט כסלו תש"נ, פנה הרבי באמצע קדיש בתרא לעבר השטענדער המיוחד לשיחות, ואחרי הכרזות הגבאי פתח הרבי בשיחה שארכה כרבע שעה, ותוכנה – שאין לחכות עד שהדברים יבואו בהבנה או בהרגשה, אלא צריך לנקוט ב'מעשה בפועל', והורה להתוועד באותו הלילה ביתר שאת מאשר הלילה הקודם, והוסיף שעל אחת כמה וכמה מי שעדיין לא התוועד מאיזו סיבה משונה – שיתוועד בלילה זה. דברים אלו אמר הרבי בעיניים עצומות...

יום י"ט כסלו

על פי הוראותיו של הרבי בהפצת המעיינות חוצה, היו תלמידי התמימים יוצאים ביום סגולה זה לדרוש בבתי כנסת שונים על מעלת החג ולימוד תורת החסידות, והדיווחים על הפעילות גרמו נחת רוח רב לרבי.

במהלך השנים הוסיפו התמימים ויצאו גם לפעולות של הפצת היהדות, ופשוטו על רחובות מרכזיים עם טנקי המבצעים, להביא את אור התורה והחסידות גם אל יהודים אלו, שלא מגיעים אל בתי הכנסת בקביעות.

במענה על מכתבי דיווח בעניני פעילות מימים אלו, נהג הרבי לכתוב נוסח המתאים לתקופה בשנה, ונוסח רווח של המענות מתקופה זו הוא, "נת' ות"ח, ודבר בעתו, חדש כסלו הוא חדש הגאולה, ביט בו, אזכיר עה"צ".

בשנת תשד"מ חל י"ט כסלו ביום שישי, והבחינו שהרבי אמר בתוך תהלים שלאחר התפילה גם את קאפיטל נ"ה, "פרה בשלום"...

נסיעה לאהל

במשך שנים רבות, נהג הרבי לנסוע ל'אוהל' ב"ט כסלו. החל משנת תשל"ח, נסע הרבי ל'אוהל' למחרת ליל ההתוועדות.

לקראת חג הגאולה י"ט כסלו תנש"א, הורה הרבי להדפיס הוצאה מיוחדת (בפורמט גדול) של ספר התניא, אותו יחלק בחג הגאולה י"ט כסלו, אחר שובו מן האהל. השמועה התפשטה, ולקראת החלוקה הגיע קהל רב לתפילות מנחה ומעריב 770. בסיום התפילה, לאחר הכרות הגבאי – ירד

הרבי אל השטענדער המיוחד לחלוקות, והחל בחלוקת התניא, שאילו צורף שטר של דולר לצדקה, באמרו לכל אחד, "בשעה טובה ומוצלחת".

על שער התניא נכתב: "חג הגאולה י"ט כסלו – קצב שנה – ה'תקנ"ט ה'תנש"א, ארבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א".

בסיום החלוקה לקח הרבי תניא אחד והניחו תחת סידורו, ויצא כשהוא מעורד את שירת הקהל "דידן נצח". בדרך החוצה חילק הרבי לכמה שלא קיבלו.

להתוועדות שבת שלאחר כך, נכנס הרבי עם ספר התניא שחולק, והניחו על השולחן עד סוף ההתוועדות. כמהלך ההתוועדות אמר הרבי שהשנה מלאו קצ"ב שנה להגאולה ד"ט כסלו בפעם הראשונה (תקנ"ט – תנש"א), והאותיות קצ"ב מורות על כמה דברים: א' – "קבץ", כבר נסתיימה העבודה דקיבוץ הנצוצות. ב' – שכבר "נקצב" ונסתיים הזמן "דהפצת המעיינות חוצה", וג' – מוכנים לקיום ההבטחה "ראתי מר דא מלכא משיחא"...

סעודה של מזונות

אחר תפילת מעריב בליל כ' כסלו, היה הרבי עולה לקומה השניה של 770, אל דירתו של הרבי הריי"צ, שם היו נערכות הסעודות וההתוועדות בחיים חיותו. במקום הייתה נערכת מעין סעודת יו"ט קטנה בהשתתפות מספר מצומצם של חסידים. על השולחן היו מונחים משקה ומיני תרמיא. בהתוועדות זו השתתפו הרש"ג וזקני ורבני החסידים בהם הרב שמואל לויטין, הרב אליהו יאכיל סימפסון, הרב ישראל דזשייקובסון, הרב ניסן טלושקין ועוד. סביב עמדו כמה מאנשי והתמימים, שעלה בידם וזכו להיות נוכחים במעמד 'פנימי' זה. לפעמים היה הרבי מציע שאחד מזקני החסידים יספר סיפור ויאמר ניגון.

בכל השנים נמשכה ההתוועדות זמן לא ארוך, ולא היו בה דיבורים מרובים.

בשנת תשי"א, בזמן שניגנו 'ד' בבות' בסעודה זו, הביט הרבי לעבר מקומו של הרבי הריי"צ, דמעות עמדו בעיניו הק', ועצם אותן לזמן מה. במשך כל זמן ישיבתו בשולחן, לא דיבר הרבי מאומה, כדרכו כשישב לפני הרבי הריי"צ בחיים חיותו בעלמא דיין.

בתשכ"ה לקח הרבי את בקבוק המשקה מידו של הרש"ג ואמר, "אני אמזוג לכם", ומזג לרש"ג ולעצמו ואמר 'לחיים'. בשנה זו נמשך המעמד כרבע שעה.

סעודה מיוחדת זו נערכה בכל שנה, עד שנת תשל"א.

סעודה של מזונות, תמונה נדירה ממעמד זה

פארבריינגען

לקראת ההתוועדות הגדולה היה 770 לובש חג, מערכות הגברה נתלו בכל פינה, הספסלים סודרו והמקום כולו אמר – "חג החגים".

התוועדות י"ט כסלו היו מתחילות בסביבות השעה תשע בערב, והיו שמחות במיוחד, באווירת יו"ט ממש. הרבי היה מעודד את שירת החסידים בצורה נפלאה, וכמעט בכל השנים היתה הדגשה מיוחדת בניגון "ניע זשוריצי"... השמחה היתה יוצאת דופן ונחלקה בלבבות כולם.

בהתוועדות אלו היה הרבי מדבר ומעורר על כך שזהו הזמן להוסיף ולהתחזק בעניני הפצת המעיינות חוצה – שזהו ענינו של אדמו"ר הזקן, וזהו תוכנו של יום זה. הרבי ביאר את ענין "יפוצו מעיינותיך חוצה", וכן את תוכן האיחול "בלימוד החסידות ובדרכי החסידות". בהודמנויות שונות, הקדיש הרבי שיחה מיוחדת לנבחרי ממשלת ארצות הברית שנכחו בהתוועדות, בדברו על השפעתו של המאורע שאירע ב"ט כסלו על אומות העולם.

הרבי נהג לעורר גם על ההתחזקות הנדרשת בלימוד השיעורים היומיים, וההוספה הנדרשת בלימוד תורת החסידות.

במהלך ההתוועדות נהג הרבי לומר מאמר, וברבות מהשנים נמשכה אמירתו זמן ארוך מהרגיל. בולטת היא ההתוועדות בשנת תשכ"ח, בה ארך המאמר שעה ועשרים וחמש דקות! בדרך כלל נפתח המאמר בפסוק "פדה בשלום נפשי".

כמו בשאר ההתוועדות הגדולות, נהג הרבי להזכיר בהתוועדות זו את היהודים הנמצאים מאחורי מסך הברזל, ולברכם שיצאו משם בקרוב ממש. לפעמים היה הרבי מקדיש שיחה שבה הודגשה שייכותן של הנשים לחג י"ט כסלו, בהזכירו את הרבנית דבורה לאה נ"ע, שמסרה את נפשה בעד אביה, אדמו"ר הזקן.

כשי"ט כסלו חל בשבת קודש, היתה ההתוועדות נערכת ביום ש"ק, ובנוסף לכך התקיימה התוועדות נוספת במוצאי שבת. כך היתה ההנהגה גם כשי"ט כסלו חל בערב שבת.

ההתוועדות בשנת תשי"א – לפני קבלת הנשיאות – היתה מיוחדת במינה. בהתוועדות נכחו מאות מאות אנשים. מאז בואו של הרבי הריי"צ לארה"ב לא נכח קהל כזה ב770. בזאל שורה ציפיות נוראה, לא היתה פינה שלא נוצלה, עמדו על השולחנות, על הספסלים, על החלונות ועל כל דבר שרק היה ניתן להיתלות עליו.

במהלך ההתוועדות הציע הרבי שלש הצעות, כהכנה ליום היאצרייטי יו"ד שבט הקרב ובא. הראשונה – שכל אחד יקח חמש פרקי משניות ללמוד – מן הכתב או בעלפה – עד היאצרייטי. שתי ההצעות הנוספות היו – להיות בקי במאמר ד"ה "באתי לגני" תשי", ולתת צדקה בכל יום עד י" שבט. באמצע הדברים הפסיק הרבי וציוו לערוך חלוקת משניות, וכשגמרו את החלוקה הורה הרבי שאלו שעדיין לא לקחו מסכת, יקחו למחרת בחלוקה שניה. בקשר עם חלוקת הש"ס משניות, ערך הרבי 'הדרן' על הש"ס.

אחר כמה שיחות הורה הרבי לנגן "ניע זשוריצי חלאפצי" וכשעת מעשה יתקשרו במחשבתם עם הרבי, ועי"י יומשכו כל ההשפעות. הקהל התחיל לנגן, והרבי הניף את ידיו הק' בעוז, להגברת השמחה. לפתע הפסיק הרבי לנגן – כל הקהל השתתק, ואז אמר הרבי שהעצה היחידה לבטל את הגבלת הנבראים היא ע"י השמחה, כי "שמחה פורצת גדר", ולכן ינגנו את הניגון בשמחה גדולה במאוד, ובעת הניגון יהרהר כל אחד בלבו שע"י יתבטלו כל ההעלמות וההגבלות ויתקשר הרבי! הרבי התחיל לנגן בעצמו שוב "ניע זשוריצי חלאפצי", והקהל כולו ניגן עמו בשמחה רבה. לפתע נעמד מלוא קומתו ורקד על מקומו במשך כרבע שעה!

אין מילים לתאר את ההתרגשות העצומה ואת השמחה הגדולה שאחזה בקהל באותם רגעים גדולים. בשמחה נסחפו ורקדו בכל כוחם גם כאלו שלא שמרו תומ"צ, אחרי ההתוועדות סיפרו מכיריהם שריקוד זה שינה את מהלך חייהם מן הקצה אל הקצה!

התוועדות י"ט כסלו תשי"ב הייתה ההתוועדות הראשונה

שיחה זו הוגהה לאחר מכן ע"י הרבי, ונדפסה כקונטרס המפורסם "עניינה של תורת החסידות".

בהתוועדות תשכ"ח אמר הרבי שבנוסף לכך שלילה זה שהוא י"ט כסלו – הוא גם "ליל שישי", וכישיבות נוהגים ללמוד ולהיות ערים כל הלילה, אזי הלילה יאריכו בזה יותר מהרגיל מצד שתי הזכויות – הן ליל שישי והן י"ט כסלו. ואכן, בשנה זו ההתוועדות נמשכה עד השעה 5:30 לפנות בוקר!

הרבי דיבר בהרחבה על מבצע תפילין ותבע שבמשך ימי החנוכה וכן בימים הסמוכים יפעלו בענין הנחת תפילין, ושבימים אלו "יתווספו יחידים, עשיריות, מאות ואלפים ורבבות מניחי תפילין".

בסוף ההתוועדות בשנת תשל"ו, החל הרבי לדבר לפתע שיחה מיוחדת בסגנון בלתי רגיל – כשעניו הקדושות עצומות. הרבי דיבר אודות היחס המיוחד של רבותינו נשיאינו לארץ הקודש, החל מאדמו"ר הזקן ששלח כספים וחסידים לארץ ישראל, ממשיך באדמו"ר האמצעי שישד את הישוב היהודי בחברון ועד הרבי הריי"צ שישד את כפר חב"ד.

לפתע אמר הרבי, "במשך הימים או השבועות הקרובים – יסעו עשרה יהודים (כדי ללמוד תורה ולקיים מצות, ובמיוחד המצוות התלויות בארץ), ל"כולל" ולישיבת חב"ד בירושלים העתיקה. וכן יסעו עשרה יהודים לצפת". הרבי פירט מדוע נבחרו דוקא צפת וירושלים, ואמר כי אלו המוכנים ליציאה לשליחות המיוחדת יירשמו במזכירות, וכן יתאמו עם הנהגות של מוסדות חב"ד בירושלים העתיקה ובצפת אודות כל פרטי העניינים. הרבי התבטא אז בביטויים נדירים בסגנון "הרי שלוחו של אדם כמותו – מקבל הנני על עצמי את האחריות לנסיעתם זו לשם 'עלי ועל צווארי'..."

הרבי הבהיר שעל כל הנוסעים להיות בריאים, הן בגשמיות והן ברוחניות, כי למרות שגם בארץ ישראל ישנם רופאים (וכן אורא דארץ ישראל מחכים) – אך אין המטרה לנסוע לשם כדי להתרפא. לכן צריכים הנוסעים להיות בריאים בגשמיות ורוחניות. ואכן, כבר ב"א שבט, נשלחה קבוצת השלוחים המפורסמת לארץ הקודש...

בשנת תשל"ז חל י"ט כסלו בשבת, וההתוועדות הגדולה נערכה במוצאי כ' בחודש. ההתוועדות היתה מלאה וגדושה ולוהטת, ובמהלכה קרא הרבי באופן מפתיע לר' חיים יהודא פלדי, וביקש ממנו לערוך על תיקון חוק 'מיהו יהודי', מאבק שהרב פלדי היה מהפעילים המרכזיים בו. הרבי גם דיבר לראשונה על מינוי משפיעים בכל קהילה. אחד הדברים המרכזיים עליהם דיבר הרבי בהתרגשות היה שלילת הדיעה הכוזבת שהצלחת 'מבצע אנטבה' שהתבצע ע"י יהודים שאינם שומרי תומ"צ – היתה ענין טבעי, ולא נס שיש לברך עליו בשם ומלכות.

הרבי האריך להוכיח מדוע מבחינה הלכתית מוטלת על המשוחררים החובה לברך, בלי להתייחס האם הרופא

בה הכינו בימה מסודרת עבור מקומו של הרבי, במקום הבמה הארעית שהיו מסדרים עד אז. הקהל היה גדול מאד, והצפיפות בביהמ"ד היתה גדולה עוד יותר מבשמחת-תורה. בהתוועדות זו נטל הרבי ידיו הק' לסעודה.

במהלך ההתוועדות דיבר הרבי על החובה המוטלת על כל חסיד ותמים למסור מזמנו ועניו עבוד הפצת המעיינות חוצה. בהמשך לזה אמר הרבי שלבחורי ישיבה צריכים להבהיר הכל, מפני שאם לאו, הרי מחר לא יבואו אל הסדר עקב דברים אלו, והסביר שהכוונה שיוותרו על הזמן שבין הסדרים הנתון לבחירתם.

כשזימן קודם ברכת המזון אמר הרבי בקול רם, "ברשות אדוננו מורנו ורבינו הרב בעל הבית הזה"!!...

בין השיחות בהתוועדות שנת תשי"ג, ציוה הרבי לנגן את עשרת הניגונים של רבינו הזקן והורה שאת ניגון הד' בבות ינגנו בסוף. הרבי פנה ל'בעל מנגן' ר' שמואל זלמנוב ושאל האם יודעים את הניגונים. כאשר סיימו לנגן תשעה ניגונים, ציוה הרבי לנגן "ניע זשוריצי חלאפצי".

לאחר מכן דיבר הרבי על "כל האומר שמועה יראה כאילו בעל השמועה עומד לנגדו", והוסיף שהצ"צ אמר שדווקא בדברי תורה זה "כאילו עומד לנגדו", אולם בניגון – בעל השמועה עומד ממש לנגדו! הרבי סיפר שכאשר הצ"צ ציוה לנגן את ניגון אדה"ז, הביטו הקהל לראות אם אדה"ז עומד לידו...

כשהרבי דיבר על זה היו פניו הק' חיוורות כסיד, וראו שידו הקדושה, שהניחה על השולחן, רעדה. אח"כ התחיל לדבר בהתרגשות גדולה בענין המאמרים של הרביים.

באמצע התוועדות תשי"ד ציוה הרבי לחלק את הש"ס ואמר: פורים עושים "פורים רב", ויעשו גם עכשיו "א' י"ט כסלו גבאי", ואם יש צורך – יקימו גם ועדה, אך העיקר שהדבר ייעשה במהרה...

בשנת תשט"ז עברה ההתוועדות שינוי נרחב: עקב הקהל העצום שהתאסף, היה הכרח לשכור עבור ההתוועדות אולם בשכונת קראון הייטס, כשבמשך כל ההתוועדות עוד הוסיפו להגיע אל האולם קהל רב מאד.

לקראת סיום ההתוועדות הזכיר הרבי כי בהסכמתו של ר' זושא מאניפאלי לספר התניא, נקראת השנה "שנת פדותנו" (בגימטריא תקנ"ו) וסיים באמרו "יהי רצון שתהיה 'פדותנו' באמת, למטה מעשרה טפחים ע"י משיח עצמו, אשר יבוא ויגאלנו בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלימה".

בהתוועדות של שנת תשכ"ה, שנת האבילות על אמו הרבנית חנה, נמנע הרבי מלשיר במשך כל ההתוועדות – מלבד בניגון ד' בבות' שהרבי "עזר" כשניגוהו – אך עודד את קהל החסידים בשירתם. בשנה זו לבש הרבי בגדי שבת בימי החג.

בי"ט כסלו תשכ"ו דיבר הרבי שיחה עמוקה ומיוחדת בהרחבה ובמתקנות על עניינה של תורת החסידות.

